

Stanovisko k novele zákona o vodovodech a kanalizacích – novelizace § 3 odst. 7 - přípojky

Sdružení SOVAK ČR i jednotlivé vodohospodářské společnosti (vlastníci a provozovatelé vodovodů a kanalizací pro veřejnou potřebu) podporují navrženou novelizaci §3 odst. 7 zákona o vodovodech a kanalizacích. Současné ustanovení povinnosti opravy a údržby přípojek je přenesením povinností i nákladů spojených s vlastnictvím přípojky plošně do vodného nebo do stočného, tj. mezi ostatní odběratele, což je diskriminační a zároveň neefektivní, neboť odpovědnost za péči o majetek musí vždy nést vlastník. Provozovatel vodovodů a kanalizací pro veřejnou potřebu přípojky neprovozuje, zákon o vodovodech a kanalizacích mu nezakládá ani žádná zvláštní práva při provádění oprav a údržby, ani přípojky nemá k užívání a není tedy kompetentní k opravám. Navíc provozovatel nemá zákonné právo požadovat na vlastníku přípojky předání zaměření skutečného provedení stavby, takže provozovatel má udržovat a opravovat něco, o čem nemá řádnou informaci od vlastníka, to znamená, že provozovatel má odpovídat za majetek bez základních znalostí o něm. Na mezirezortním projednávání novely zákona o vodovodech a kanalizacích bylo proto dohodnuto za účasti zástupce ombudsmana, že toto ustanovení bude ze zákona vypuštěno.

Podle § 3 odst. 7 dosud platného a účinného zákona č. 274/2001 Sb., o vodovodech a kanalizacích, opravy a údržbu vodovodních přípojek a kanalizačních přípojek uložených v pozemcích, které tvoří veřejné prostranství, zajišťuje provozovatel ze svých provozních nákladů. Ovšem jde o velmi kontroverzní ustanovení, které:

- 1) ukládá provozovatelům vodovodů nebo kanalizací činit úkony běžně uložené § 154 odst. 1 písm. a) zákona č. 183/2006 Sb., stavební zákon, vlastníkům stavby;
- 2) je v rozporu s ust. § 3 odst. 4 zákona o vodovodech a kanalizacích, které stanoví, že vlastník vodovodní přípojky je povinen zajistit, aby vodovodní přípojka byla provedena a užívána tak, aby nemohlo dojít ke znečištění vody z vodovodu, to jinými slovy znamená plnit povinnost stanovenou ve výše uvedené § 154 stavebního zákona, tj. udržovat stavbu po celou dobu její existence;
- 3) postupuje-li vodohospodářská společnost podle onoho ustanovení § 3 odst. 7 zákona o vodovodech a kanalizacích, pak tak činí na úkor ostatních odběratelů, kteří se o své přípojky starají, a pokud se již stáří a faktickým opotřebením rozpadnou, nevyžadují jejich opravu, ale zcela regulérně je obnoví. Navíc nákladově alokuje do cen vodného a stočného položky, které nesouvisí s vodovody a kanalizacemi pro veřejnou potřebu.

Již v současném znění zákona o vodovodech a kanalizacích je výměna či rekonstrukce přípojek plně v režii vlastníků připojených nemovitostí, přesto se návrh řadě vlastníků přípojek nelíbí, protože jim vyhovuje současný stav ponechání série oprav (vč. častých vstupů do veřejných komunikací) na provozovateli namísto toho, aby přípojku obnovili.

Argumenty, používané například OSMD, ve smyslu nespravedlivosti navrhovaného řešení, jsou zavádějící. To, že náklady na údržbu a opravy přípojek starých, dožilých (některé jsou starší 60 – 80 let), půjdou i z nákladů záúčtovaných ve vodném nebo stočném, znamená pouze nerovné zacházení s těmi, kteří si své přípojky např. při rekonstrukci domu vyměnili či mají přípojky nové.

Ing. František Barák
předseda představenstva SOVAK ČR